

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ ПРОКУПЉЕ

ГОДИНА XIV Број 15	Прокупље 29. Новембар 2013.	Лист излази према потреби Годишња претплата: 1.000 дин. Цена овог броја износи: 40 дин. Рок за рекламацију: 10 дана
-------------------------------------	--	---

1

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: УО-1501/2010
27.11. 2013. године
Београд

Уставни суд у саставу: председник др Драгиша Б. Слијепчевић и судије др Оливера Вучић, Братислав Ђокић, Весна Илић Прелић, др Горан Илић, др Агнеш Картаг Одри, Катарина Манојловић Андрић, мр Милан Марковић, др Боса Ненадић, Милан Станић, др Драган Стојановић, мр Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ћетковић, на основу члана 167. тачка 4. Устава Републике Србије, на седници одржаној 24. октобра 2013. године, донео је

ОДЛУКУ

Утврђује се да одредбе члана 1. став 1. алинеја 1. у делу који гласи: "ако на тој удаљености нема школе и то само ученика који путују са територије општине Прокупље" и члана 2. став 1. под б) у делу који гласи: "под условом да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи" Одлуке о остваривању права на превоз у јавном саобраћају ученика и запослених у основним и средњим школама ("Службени лист општине Прокупље", бр. 1/09 и 4/09), нису у сагласности са Уставом и законом.

Образложење

Решењем УО-1501/2010 од 27. јуна 2013. године Уставни суд је, по сопственој иницијативи, покренуо поступак за утврђивање неуставности и незаконитости одредбе члана 1. став 1. алинеја 1. у делу који гласи: "ако на тој удаљености нема школе и то само ученика који путују на територији општине Прокупље" Одлуке наведене у изреци. Такође, истим решењем покренут је и поступак за утврђивање неуставности и незаконитости оспорене одредбе члана 2. став 1. под б) у делу који гласи: "под условом да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи" Одлуке из изреке. Наведено решење Уставни суд је доставио доносиоцу акта, како би, у року од 30 дана, доставио одговор. Наиме, Уставни суд је полазећи од садржине одредаба члана 1. став 1. алинеја 1. и члана 2. став 1. под б) Одлуке утврдио да су тим одредбама прописани услови под којима ученици основних школа и запослени у основним и средњим школама остварују права на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, а да је према Закону о основама система образовања и васпитања јединица локалне самоуправе овлашћена само да обезбеђује средства у буџету за превоз ученика и запослених у основним и средњим школама, без права да пропише услове под којима ученици основних школа и запослени у основним и средњим школама остварују права на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада.

Донсилац оспореног акта у одговору на Решење о покретању поступка, у делу који се односи на одредбу члана 1. став 1. алинеја 1. Одлуке, наводи да је оспореним актом требало да буде уређен начин остваривања права на превоз у јавном саобраћају ученика и запослених у основним и средњим школама, с обзиром на то да се "законом а и свим подзаконским актима из ове области... није могло утврдити ко то право може да користи". У односу на одредбе члана 2. став 1. под б) оспорене Одлуке, доносилац Одлуке наводи да "остаје у свему при изјашњењу" достављеном Суду 25. јула 2011. године. Према том одговору, основна идеја за доношење Одлуке била је да се запослени у основним и средњим школама доведу у исти, "равноправан положај без обзира на место становања", односно да се оспореном одредбом члана 2. став 1. под б) Одлуке запосленима који не путују, односно, не станују на удаљености већој од 1,5 км, не ускраћују било каква права.

У спроведеном претходном поступку Уставни суд је констатовао да је Одлуку о остваривању права на превоз у јавном саобраћају ученика и запослених у основним и средњим школама („Службени лист општине Прокупље“, бр. 1/09 и 4/09), донела Скупштина општине Прокупље, на основу члана 118. став 1. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 и 61/05), члана 159. став 2. тач. 4) и 5) Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 72/09 и 52/11) и члана 32. став 1. тачка 7. Статута Општине Прокупље („Службени лист општине Прокупље“, број 7/08), на седници одржаној 29. септембра 2009. године. Одлуком се регулише право на превоз у јавном саобраћају за ученике основних школа који су настањени на удаљености већој од 4 км од

седишта школе, ако на тој удаљености нема школе, и то само ученика који путују са територије општине Прокупље, за ученике основних школа са сметњама у развоју, без обзира на удаљеност места становања од школе и пратиоце ученика и запослене у основним и средњим школама (члан 1.). Одредбама члана 2. Одлуке прописано је да право на превоз остварују: а) корисници из члана 1. ал. 1. и 2. Одлуке као право на бесплатну месечну карту у јавном саобраћају и б) запослени у основним и средњим школама, као накнаду за долазак и одлазак са рада у висини месечне претплатне карте у јавном саобраћају, под условом да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи.

Уставом Републике Србије утврђено је: да су пред Уставом и законом сви једнаки (члан 21. став 1.); да Република Србија, поред осталог, уређује и обезбеђује систем у области радних односа и образовања (члан 97. тач. 8. и 10.); да сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом (члан 194. став 3.); да сви подзаконски акти Републике Србије, општи акти организација којима су поверена јавна овлашћења, политичких странака, синдиката и удружења грађана и колективни уговори морају бити сагласни закону и да статuti, одлуке и сви други општи акти аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом (члан 195. ст. 1. и 2.).

Закон о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 62/03, 64/03, 58/04, 62/04, 79/05 и 101/05), на основу кога је донета оспорена Одлука и на чију повреду се, поред осталог, позива иницијатор, престао је да важи 11. септембра 2009. године, даном ступања на снагу важећег Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 52/11 и 55/13), који у одредбама члана 159. став 2. тач. 4) и 5) питање обезбеђивања средстава за превоз ученика основних школа који су на удаљености од средишта школе већој од четири километра и за превоз запослених уређује на исти начин као и претходни закон, односно, да се у буџету јединице локалне самоуправе обезбеђују средства за превоз ученика основних школа на удаљености већој од четири километра од седишта школе (тачка 4)) и за запослене (тачка 5)).

Законом о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 и 61/05), који се, сагласно члану 2. став 2. Закона, примењује и на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако законом није друкчије одређено, прописано је да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за долазак и одлазак са рада у висини цене превозне карте у јавном саобраћају (члан 118. тачка 1)).

Посебним колективним уговором за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“, број 12/09) прописано је: да се Посебним колективним уговором за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика (у даљем тексту: Уговор) уређују права, обавезе и одговорности из рада и по основу рада запослених у основним школама, средњим школама (у даљем тексту: запослени) којима се средства за плате обезбеђују у буџету Републике Србије, поступак измене и допуне Уговора, као и међусобни односи учесника уговора (члан 1.); да се Уговор непосредно примењује у свим основним школама, средњим школама и домовима ученика (у даљем тексту: установе) из члана 1. Уговора, да је послодавац у смислу уговора установа и да се

колективним уговором код послодавца могу утврдити већа права од права утврђених уговором, као и друга права која нису утврђена Уговором, у складу са законом (члан 2.); да запослени има право на накнаду за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају (градски, приградски, међуградски), која мора бити исплаћена до петог у месецу за претходни месец, уколико се накнада исплаћује у новцу (члан 25. став 1.).

Међутим, одредбом члана 1. став 1. алинеја 1. оспорене Одлуке прописано је право на превоз у јавном саобраћају за ученике основних школа који су настањени на удаљености већој од 4 км од седишта школе, под условом да на тој удаљености нема школе, и то само ученика који путују са територије општине Прокупље, док је одредбом члана 2. став 1. под б) Одлуке прописано право запослених на превоз који остварују као накнаду за долазак и одлазак са рада у висини месечне претплатне карте у јавном саобраћају, под условом да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи.

Полазећи од тога да је Законом о основама система образовања и васпитања јединица локалне самоуправе овлашћена да обезбеђује средства у буџету за превоз ученика и запослених у основним и средњим школама, а не да својим актом прописује услове под којима ученици основних школа и запослени у основним и средњим школама остварују права на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, што је управо учињено оспореним одредбама члана 1. став 1. алинеја 1. и члана 2. став 1. под б) Одлуке, када је то право прописано само за ученике основних школа који су настањени на удаљености већој од 4 км од седишта школе и под условом да на тој удаљености нема школе, и то само за ученике који путују са територије општине Прокупље и када је то право запослених условљено да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи, то је Уставни суд утврдио да одредбе члана 1. став 1. алинеја 1. у делу који гласи: "ако на тој удаљености нема школе и то само ученика који путују са територије општине Прокупље" и члана 2. став 1. под б) у делу који гласи: "под условом да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи" Одлуке о остваривању права на превоз у јавном саобраћају ученика и запослених у основним и средњим школама, нису у сагласности са Законом.

С обзиром на то да су, према оцени Уставног суда, оспорене одредбе члана 1. и члана 1. став 1. алинеја 1. и члана 2. став 1. под б) у наведеним деловима несагласне са Законом, а да према одредби члана 195. став 2. Устава, одлуке и сви други општи акти јединица локалне самоуправе морају бити сагласни са законом, Уставни суд је оценио да ове одредбе Одлуке, у наведеним деловима, нису у сагласности ни са Уставом.

На основу изложеног и одредаба члана 42а став 1. тачка 2) и члана 45. тач. 1) у 4) Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07, 99/11 и 18/13 – Одлука УС), Уставни суд је донео Одлуку као у изреци.

На основу члана 168. став 3. Устава, одредбе члана 1. став 1. алинеја 1. у делу који гласи: "ако на тој удаљености нема школе и то само ученика који путују

са територије општине Прокупље" и члана 2. став 1. под б) у делу који гласи: "под условом да су од куће до школе удаљени најмање 1,5 км или три аутобуска стајалишта, с тим што се као почетно и крајње стајалиште одређује стајалиште које је најближе школи" Одлуке наведене у изреци, престају да важе даном објављивања ове одлуке Уставног суда у "Службеном гласнику Републике Србије".

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА

др Драгиша Б. Слијепчевић

РК

С а д р ж а ј

Страна

1. Одлука Уставног суда Јуо 1501/2010

Издавач: *Скупштина општине Прокупље*

Лист уредиле: *Слађана Маричић и Ивана Миладиновић*

Главни и одговорни уредник: *Секретар Скупштине општине
Прокупље: Зора Алексић*
